TẠP CHÍ ĐIỆN TỬ
THƯƠNG HIỆU & CÔNG LUẬN

Ký ức hoa đào

22:10 30/01/2019

Mỗi năm, vào dịp Tết Nguyên Đán, nếu như ở Miền Nam không thể không có những cành mai, thì ở Miền Bắc không thể thiếu những cành đào.

Tôi không nhớ rõ đã gắn bó với hoa đào từ khi nào, chỉ biết rằng ngày còn nhỏ, cứ đến chiều 30 tết, tôi thường mặc bộ đồ đẹp nhất theo cha đi chợ hoa, và chọn mua một cành đào chơi Tết.

Chợ hoa ở Miền Bắc những ngày giáp Tết có đủ các loại hoa: Thược dược, cẩm chướng, vi ô lét, cúc đại đóa, vạn thọ... những bông hoa nhìn mà say cả mắt, nhưng đẹp nhất, nhiều nhất, hấp dẫn nhất vẫn là hoa đào.

Mưa xuân bay như bụi phấn rắc đều lên hàng vạn cành đào chi chít. Nắng ấm và gió nồm giục những cánh hoa đào nở rộ, đỏ rực, biến những con đường chợ

hoa thành một tấm thảm màu… đào. Hàng trăm cành đào, mỗi cành mỗi vẻ đẹp khác nhau. Có cành vươn thẳng, tỏa tròn, sum xuê, đều đặn, cân đối, nhưng cũng có cành lại mảnh dẻ ngoằn ngoèo, trễ hẳn xuống như một cánh tay buông, sát cành là từng chùm hoa đỏ ối như xôi gấc, từng chùm nụ mập mạp, chúm chím, phô sắc đỏ thắm, chen nhau treo kín trên một chiếc cuống dài.

Hoa đào tỏa ra năm cánh, những cánh hoa được xếp chồng lên nhau, nhị hoa ở giữa như những sợi tóc uốn cong mềm mại màu hồng nhạt. Mỗi lần đi chợ hoa với cha, tôi lại được ông giảng giải cho nghe từng loại đào. Ông bảo: Đào ăn quả khác với đào chơi hoa, đào chơi hoa cây không to, gốc đào thường chỉ bằng cổ tay. Đào chơi hoa cũng có hai loại: đào Bích và đào Phai. Người sành chơi hoa thường chọn đào Phai. Đào Phai màu hồng nhạt.

Hoa đào tượng trưng cho sự may mắn của cả một năm, nên người mua hoa thường chọn cành nhiều nụ. Cành đào mua về cha tôi thường đốt gốc để kích thích cho hoa nở nhiều, nở đều, nở đúng vào ba ngày Tết, nhưng cũng có năm rét đậm, hết Tết, mùng 4, mùng 5 Tết hoa đào mới nở bung lụa

Đêm 30 Tết, anh chị em tôi quây quần ríu rít bên nhau, ngắm hoa, đếm nụ. Cha tôi ngồi trầm ngâm suy tư. Mẹ tôi tất bật chuẩn bị cho mâm cỗ cúng giao thừa. Ai nấy đều hướng về khoảng thời gian thiêng liêng của đất trời. Khi mâm cỗ cúng tổ tiên được bưng ra, tuần hương đầu tiên lan tỏa hương thơm khắp nhà, ấy là lúc giao thừa đang tới gần, không còn ai nói to, cười râm ran nữa. Mọi người đi lại rón rén, nhẹ nhàng...

Trong khói hương nghi ngút của lễ cúng gia tiên, cành đào lúc này sao thấy đẹp và dễ thương đến vậy...

Thế rồi giờ phút thiêng liêng ấy đến... Tưng bừng, râm ran, say đắm lòng người. Trẻ nhỏ giật mình thức dậy, rồi lại chìm vào giấc ngủ ngon lành, người lớn hân hoan, cành đào lung linh tỏa sáng...

Có những phút giao thừa với những cánh hoa đào đỏ rực như thế đọng lại tuổi thơ tôi, đủ để nhớ suốt đời và vang mãi một tình yêu, một nỗi nhớ thương da diết quê nhà. Dẫu không nhiều nhưng ít nhất cũng một đôi lần, tôi đã thức cùng người lớn, háo hức đón giao thừa như vậy...

Năm nay, cha tôi không còn nữa, nhưng mãi mãi tôi không bao giờ quên được những kỷ niệm về ông, về tuổi ấu thơ của tôi một thời gắn bó với hoa đào.

Hằng năm, cứ mỗi mùa xuân đến, đất trời ngập trong sắc hoa, hoa nào cũng đẹp, nhưng tôi vẫn thấy yêu nhất hoa đào. Hoa đào- mang mùa xuân đến với mọi nhà, mang niềm vui xuân say mê đến với mọi người. Hoa đào- một kỷ niệm sâu lắng của tuổi thơ tôi./.

Đào Quốc Thịnh